

poštenih davkoplačilcev. To so v resnici žalostne razmere in skrajni čas je, odpravljati jih ali jih vsaj zabraniti, predno se udomačijo po deželi.

Pomoči se vé, da je po takem v tem treba, toda druge, zdatnije pomoči, ali mi je ne vemo, dokler se ne vrne država, cela in z vsem, kar ima in dela, na krščanska tla. Dokler pa ne bo tega, krpá se na-njej to, kar že več ne drži šiva.

Slov. šolsko društvo.

Vodstvo družbe ss. Cirila in Metoda v Ljubljani je imelo dne 5. avgusta 1886 ob 3. uri popoldne svojo 2. sejo. Navzočni vsi odborniki razven jednega v toplicah bivajočega.

Vsled sklepa odborovega v 1. seji izvršili so dotični gospodje svoj nalog. G. Iv. Hribar prečita oklic do slovenskega občinstva, g. Svetec navod in pouk za ustanavljanje podružnic. G. Vrhovnik je po tajništvu že izročil popularen spis o družbi ss. Cirila in Metoda. Vse to se bo po primerni poti v več tisoč izvodih spravilo mej naše ljudstvo.

Tajnik prečita zadnji zapisnik in tekoče poslovanje. — Dr. Vošnjak poroča o doposlanih novcih (gl. „Narod“ št. 177. „Slovenec“ 6. avg.)

Odbor sklène ustanoviti „otroško zaba višče“ v važnem mestu na Slov. Štajerskem ter privoli za to potrebno svoto.

Neki odbornik se pooblasti, da par nabilnic preskrbi za jeden kraj na Štajerskem, ki se je za to oglasil.

Odbor sklène podružnicam poslati oklic, naj z veselnicami ali predavanji skušajo množiti prihodke, ker brez izdatnih dohodkov bi družba ne dosegla svojega namena.

Vsem podružnicam razposlala se bo tiskovina, na kateri vodstvu naznanijo svoje oficijalno ime (kakor so si ga v pravilih izvolile) stalno načelništvo, število udov itd. S tem se jim bo ob jednem olajšalo uradovanje in se bo omogočila točna registratura vseh podružnic. Nekaj podružnic dozdej niti ni redno prijavljenih glavnemu vodstvu.

Kakor hitro dospejo odgovori vsled zadnjega odborovega sklepa poprašenih podružnic, skliče se prihodnja seja, vsekako že koncem tega meseca. Takrat se bo definitivno sklenilo o njih zadevah, osobito o predlogu Tržaške podružnice, ki je ravnokar dospel in zelo razveseliven.

Ustanovitev dveh podružnic, v Podgradu v Istri, ki se je konstituvala 2. avg., in v Šempasu na Goriškem, ki se ustanovi 8. avg., vodstvo radostno vzame na znanje, želeč, da jih rodoljubi tudi po drugod hitro snujó, kjer se le vsaj 20 letnih članov zglesi.

Še jedenkrat opozarjamo, da naj podruž-

nice dopisujejo pod naslovom: „Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.“

Odbor uljudno prosi vse slovenske časopise, naj bi blagovoljno sprejemali poročila o tej vseslovenski družbi kar iz naših dnevnikov, da se prihranijo troški in preobilna pisarenja na vse strani.

Gospodarske stvari.

Kedaj naj se žrebeta odstavlja.

Koncem avgusta je navadno čas, da se začnejo žrebeta od kobil odstavljeti. Razumno je, da se pri tem ne da določiti den, ampak da je gledati na starost in razvitje žrebeta ter na stan kobile. Dalje, kakor 4—5 mesecev naj se žrebeta ne pušajo pri kobilah. Pozneje namreč bila bi žrebeta materam preveč nadležna. Kobile so tudi v tem času pogosto zopet že breje in morajo razun 4—5 mesecev starega žrebeta še tudi rediti sad, ki ga v sebi imajo, sad, kateri čem stareji je, tem več soka materi odtegne. Zdaj mora kobilá pa še prav težko delati, tako da se njene moči na treh straneh dokaj rabijo, in da se zamorejo le z obilnim in dobrim krmljenjem nadomeščati. Žrebe se pa v tem času že ležje odvadi matere, ter se zamore z drugo hrano prav dobro rediti.

Dalje, kakor 5 mesecev sme žrebe sesati le v tem slučaju, ako je slabo zraščeno, ako je morebiti zavoljo bolehnosti v razvitju zaostalo, kakor tudi, ako je kobilá dobro rejena ter se obilno krmi.

Odstaviti pa se zamore na dvojin način: polagoma in mahoma. Na enkrat odstaviti žrebe, stane gotovo menj truda, pa je nevarnejše. Žrebe se na enkrat loči od matere; in zdaj se živalima toži drugi po drugi. To razodevate z vednim razgetanjem, letanjem in tudi s tem, da jima ni mar za jed. Nekaj dni moraš na živali dobro paziti, drugače ti znajo pobegniti, kajti tu se ne zmenijo za nobeno ograjo, ter so slepe za vsako nevarnost.

Pri kobilah, katere so se gonile, pa niso breje, ima ovo hrepenenje po žrebetu nekaj do brega na sebi. Ker ji jed ne diši, se ji tudi toliko mleka ne zadeluje, to pa jo varuje, da se ji mleko ne zapeka, ali da se ji vime ne uneme kar bi hude nasledke imelo. — Paziti je torej na vime; če je to napeto in polno mleka, mora se izmolsti. Kobilá naj se malo krmi in sicer z zelenjavo, pa ne z deteljo, naj se ji daje vsak den enkrat soli lizati, dokler nevarnost ne mine. — Pri brejih kobilah ni te nevarnosti. Pri teh se mleka itak manj zadeluje in potem služijo pomnoženi soki v hrano in rast sadu, ki ga ima žival v sebi.

Še slabše se godi žrebetom. Ker po materi žalujejo in jim ne diši jesti, zato shudijo. Na